

در حدیث دیگران

بزرگان و عالمان برجسته‌ای درباره جایگاه معنوی و علمی علامه حسن‌زاده آملی سخن گفته‌اند که در ادامه به سخنان برخی از آن‌ها اشاره می‌شود.

عالم ربانی و سالک توحیدی

رهبر معظم انقلاب:

بسم‌الله الرحمن الرحیم

با تأسف خیر در گذشت عالم ربانی و سالک توحیدی، آیت‌الله آقای حسن‌زاده آملی رحمه‌الله علیه را دریافت کردم. این روحانی دانشمند و ذوفنون از جمله چهره‌های نادر و فاخری بود که نمونه‌های معدودی از آنان در هر دوره، چشم و دل آشنایان را می‌نوازد و توأمآ دانش و معرفت و عقل و دل آنان را بهره‌مند می‌سازد. نوشته‌ها و منشآت این بزرگوار منبع پرفیضی برای دوستداران معارف و لطایف بوده و خواهد بود ان‌شاءالله. این جانب به همه دوستان و شاگردان و ارادتمندان ایشان به‌ویژه به مردم مؤمن و انقلابی آمل و جوانان مشتاقی که مجذوب مواضع انقلابی و خلیقات والای انسانی آن مرحوم بودند، تسلیت عرض می‌کنم و رحمت و مغفرت و علو درجات ایشان را از خداوند متعال مسئلت می‌نمایم.

توتیای چشم

علامه سید محمد حسین طباطبایی:

راهی که حسن‌زاده پیش گرفته است، خاک آن توتیای چشم من است. شخصیت آقای حسن‌زاده را جز امام زمان (عج) کسی به آن پی نبرده است.

چیزی جز جد و اجتهاد ندیدم

علامه میرزا ابوالحسن شعرانی:

او که خدای موقش بدار، بخشی از عمر خویش را در تحصیل کمالات نفسانی و فضائل نفسانی صرف کرد. بیست سال بلکه بیشتر، او را آزمودم و امتحان نمودم. در این مدت در او چیزی جز جد و اجتهاد ندیدم...

امید اسلام هستند

آیت‌الله بهاء‌الدینی (ره):

افرادی که از نظر علمی پشتکار دارند، توانسته‌اند از حوزه خوب استفاده کنند و در کنار آن به خودسازی و تهذیب نفس رسیده‌اند.

خدمت اینان ارزش دارد و امید اسلام

هستند.

بنده زمانی بود که به دلیل مسائلی که پیش آمد، از حوزه و طلاب ناامید شدم، ولیکن چشمم که به آقای حسن‌زاده آملی افتاد، به کلی از نظر خود برگشتم و امیدوار شدم.

وارسته‌تر از ایشان نیافتم

آیت‌الله صالحی مازندرانی (ره):

بدون تعارف در یک جمله می‌توانم عرض کنم در عصر حاضر کسی را از جهت جامعیت در حد ایشان سراغ نداریم. ایشان در حد بسیار وسیع، عمیق و در حد یک صاحب‌نظر در فنون مختلف غور کرده‌اند، خوانده‌اند و تدریس و تحقیق داشته‌اند؛ به طوری که می‌شود ایشان را ذوالفنون و جامع‌الفنون نامید. گاهی خود من وقتی ایشان را می‌دیدم یا می‌بینم، حداقل شیخ بهایی، خواجه نصیر یا دیگر بزرگان برایم تداعی می‌شوند؛ یعنی سیمای ایشان تداعی کننده آن شخصیات بزرگ علمی است که مفاخر گذشته بودند. من شخصیت‌های بسیاری دیده‌ام و بزرگان زیادی را درک کرده‌ام، ولی کسی را مثل ایشان متواضع، ساده از نظر زندگی، فروتن و خاکی و کم‌هوایی، بلکه علی‌الظاهر بی‌هوا و وارسته نیافتم.

